
Wie zich wil verdiepen in de geschiedenis van het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965), dient niet alleen aandacht te schenken aan de directe of indirecte inbreng van bisschoppen, theologen, waarnemers van andere kerken en journalisten. Minstens even belangrijk is het, na te gaan welke conciliegeangers in de loop van die vier concilie jaren waar en wanneer contact met elkaar hebben gezocht om de menings- en besluitvormingsprocessen tijdens de beraadslagingen in en buiten de concilie aula te beïnvloeden. Zij ontmoetten elkaar op de meest uiteenlopende plekken: in een vergaderzaal van een van de vele Romeinse universiteiten, op het generaalat van een orde of congregatie, in het college van een kerkprovincie of in een hotel. Over een van die ontmoetingscentra is nu een herinnerings- en verhalenboek verschenen: de Foyer Unitas Casa, een zeventiende eeuws gebouw aan de Via Dell' Anima, dat aan de achterzijde uitkijkt op de bekende Piazza Navona, dus in het hartje van de oude stad. Dit was van april 1962 tot begin maart 1992 een huis van de Nederlandse Vrouwen van Bethanië. Het Gezelschap van de Vrouwen van Bethanië werd in 1919 opgericht door de jezuïet Jac. van Ginniken en de seculiere pastoor van Bloemendaal, L.J. Willenborg, en hield zich bezig met bekeringswerk onder niet-katholieken, vooral in de grote steden. In 1932 werd het instituut door de Heilige Stoel erkend als een religieuze congregatie. Eind jaren vijftig bezat deze congregatie inlichtingenbureaus over het katholieke geloof in onder meer Amsterdam, Rotterdam, Leiden, Groningen en Utrecht. De Foyer Unitas in Rome werd gesticht in maart 1952 en was na Wenen in 1948 de tweede vestiging in het buitenland. De stichting in Rome werd mogelijk gemaakt door pater Charles Boyer s.j., die daar in 1950 de internationale vereniging 'Unitas' had opgericht met een eigen informatiecentrum, Foyer Unitas geheten. De taken daarvan: niet-katholieke bezoekers van Rome via rondleidingen en anderszins informatie verschaffen over hetatholicisme alsmede aspecten van de verdeeldheid der christenen onder de aandacht van de eigen geloofsgenoten brengen, werden in 1952 door de Vrouwen van Bethanië overgenomen. Josefa Koet deed dit werk van 1952 tot 1959 en vervolgens weer van 1965 tot 1992, Leideke Galema van 1961 tot 1992. Samen hebben zij dus geheel de periode die door dit boek wordt bestreken, persoonlijk meegemaakt. Hun ver-

Josefa Koet, Leideke Galema en Marion M. van Assendelft, *Vuurhaard van eenheid. Veertig jaar Foyer Unitas 1952-1992*, Rome, 1996. 198 blz.

ISBN 88-7691-457-7.